

ACTA DE LA SEGONA COMISSIÓ DE DOCÈNCIA DEL CURS 2024-25 DEL MÀSTER UNIVERSITARI D'ESTUDIS TEATRALS (MUET)

Informació general:

Núm. Sessió: 2/2024-25 (Ordinària)

Convocats: Dr. Jordi Jané i Lligé i Dra. Riikka Annina Laakso, coordinadors del MUET.

Dia: Dimecres, 19 de febrer de 2025

Hora d'inici: 11.05

Hora de clausura: 13:30

Lloc: Aula P1S1, Institut del Teatre (Seu de Barcelona)

Assistència: Dr. Jordi Jané i Lligé, coordinador general del MUET; Dra. Riikka Annina Laakso, coordinadora de l'IT del MUET; Sra. Clàudia Borràs Capdevila, delegada del MUET 2024-25; Sr. Àlex Castro Pizarro, delegat del MUET 2024-25; Sr. Jose Araya, estudiant del MUET 2024-25.

Ordre del dia:

1. Aprovació de l'acta anterior.
2. Balanç del primer semestre.

Desenvolupament de la sessió:

Queda aprovada l'acta de la primera comissió de docència d'aquest curs i es procedeix a fer el balanç del primer semestre. En aquest sentit, i atenent als comentaris de la sessió anterior amb relació a la representació d'estudiants d'Amèrica Llatina, en primer lloc es fa la presentació del Sr. Jose Araya, de Xile, que ha estat convidat pels delegats a participar en aquesta sessió.

A continuació, el Sr. Castro exposa un cert neguit a l'hora d'abordar la reunió d'avui, perquè havent revisat les actes de cursos anteriors, detecta que hi ha uns quants afers que ja venen de lluny i que no s'han resolt, per la qual cosa qüestiona la utilitat d'aquestes comissions i afirma que si es tracta d'un mer tràmit en què hom planteja els problemes i queden en paper mullat, el temps de tots els implicats és prou valuós com per a malgastar-lo d'aquesta manera. Aquestes incidències recurrents a què es fa referència tenen a veure amb assignatures amb les quals hi ha un descontentament general (bé sigui amb els professors, bé sigui amb la metodologia, bé sigui amb els continguts, bé sigui amb tots tres), l'avaluació de l'assistència, problemes amb la cessió d'espais, així com amb algunes traves burocràtiques, qüestions totes que s'abordaran al llarg de la sessió. El Dr. Jané afirma comprendre la sensació, explica que hi ha canvis que són més difícils que d'altres i que no es poden fer d'un any per l'altre, i així mateix exposa exemples de millores que s'han fet efectives a partir dels comentaris dels estudiants a través dels delegats en aquestes reunions, com per exemple amb el nou pla d'estudis del MUET que va aportar canvis estructurals molt rellevants pel que fa a l'estructura de les assignatures o continguts del màster, tot basant-se, en bona mesura, en el *feed back* rebut dels estudiants, per la qual cosa fa una crida a la paciència i defensa que, malgrat la complexitat d'alguns d'aquests processos de canvi i millora, els delegats i l'estudiant convidat hi diguin la seva. La Dra. Laakso expressa la seva sorpresa en veure el descontentament i la irascibilitat dels estudiants aquí presents, i comenta que realment voldria saber què ha ocorregut perquè s'hagi arribat a aquest punt.

És convidat a intervenir el Sr. Araya, qui subratlla que, fins al moment, el màster ha generat un estrés innecessari a causa de la manca de claredat a nivell organitzatiu i pedagògic en algunes assignatures. Aquesta manca de claredat fa referència a qüestions que s'ampliaran en el decurs de la reunió.

L'assignatura més problemàtica del primer semestre ha estat "Metodologies d'Anàlisi i Investigació: Text Dramàtic i Acció Performativa". El Sr. Araya exposa que la metodologia d'ensenyament és excessivament expositiva i no dona espai per al diàleg i la reflexió a l'aula, i no s'arriben a resoldre els dubtes que els estudiants plantegen. Afegeix, així mateix, que no sembla haver-hi un fil conductor o alguna coherència que uneixi els continguts dels tres blocs, cosa que, al seu parer, és imprescindible en una assignatura troncal que ha de servir de base per a tot el Màster. A més a més, prossegueix el Sr. Araya, l'assignatura està mancada de directrius i instruments d'avaluació clars en algun dels blocs, per la qual cosa l'estudiant no acaba de saber què es pretén avaluar realment. Sumat al marge de subjectivitat en l'avaluació, es dona, en el cas d'una docent, un retard considerable en la retroalimentació dels exercicis que s'afegeix al fet que el mètode de lliurament i acusament de rebuda dels exercicis no ha estat prou clar en cap dels blocs de les assignatures de les quals és professora (la ja esmentada "Metodologies..." i "Teoria i Pràctica de la Recepció Teatral").

El Dr. Jané confirma estar al cas d'aquest problema, i explica que ha parlat amb aquesta professora, la qual té un volum de feina elevat, és conscient d'aquest retard i se'n disculpa. El Sr. Castro, que es mostra comprensiu amb les circumstàncies, assenyala que l'esmentada professora ha fet uns retorns, en general, molt complets i exhaustius, i es mostra agraït per la seva tasca, però insisteix que convindria respectar la normativa, també en la mesura que les correccions d'un primer exercici sempre són profitoses de cares a la realització dels altres.

D'altra banda, respecte del comentari sobre la manca de coherència entre els tres blocs, i, en general, de trobar el fil de les assignatures, ja havia sortit a les reunions del curs anterior, diu el Dr. Jané, i hi ha equips docents que ho han fet més i d'altres que menys. Sigui com vulgui, recull els comentaris i assegura que ho traslladarà a la coordinació de l'assignatura.

Reprement la qüestió dels retards, la Sra. Borràs aprofita l'avinentsa per a indicar que aquesta no és l'única assignatura en què s'han produït retards en el lliurament de les correccions dels exercicis: a l'assignatura "Disseny escènic" també se n'han produït en el bloc de vestuari. Tant la Sra. Borràs com els Srs. Araya i Castro estan d'acord que no té sentit fer un exercici al començament de l'assignatura si no se'n dona retorn fins al final de la mateixa. Ja sense parlar concretament d'aquest cas, la Sra. Borràs defensa que la retroalimentació hauria de servir perquè l'estudiant pogués millorar i presentar una versió millorada del seu treball, i no tractar-se simplement de donar la nota al final de l'assignatura. La Dra. Laakso diu que mirará d'esbrinar què ha pogut ocórrer amb les devolucions. Fets aquests comentaris, la Sra. Borràs, atès que s'està parlant de l'assignatura "Disseny escènic", trasllada a la coordinació del MUET la satisfacció dels estudiants amb les classes impartides sobre l'arquitectura teatral. El Sr. Castro ho ratifica, i prega que se li faci arribar aquest agraïment al professor d'aquest bloc.

A continuació, com que s'està parlant de professors i assignatures que tenen lloc a l'Institut del Teatre, el Sr. Castro exposa que la majoria de professors de l'IT no fan ús del campus virtual. Els delegats es troben en la situació que han d'aplegar les adreces de correu electrònic dels companys i trametre-les a alguns professors perquè els facin arribar els materials, o bé que directament els fan servir de pont, és a dir, que envien els materials als delegats perquè aquests els enviïn a la resta d'estudiants. Com subratlla el Sr. Araya, aquesta no és cap cas la funció dels delegats. Hi ha casos de docents que afirmen que no hi poden accedir perquè no són professors de la UAB; tanmateix, això es revela fals en la mesura que d'altres professors de l'Institut del Teatre sí que en fan ús sense cap tipus de problema. La Dra. Laakso explica que s'estan fent formacions al professorat per a facilitar l'ús del campus virtual atès que a l'IT

tenen uns altres sistemes. En qualsevol cas, tots els presents coincideixen que caldria procurar posar-hi remei, i que aquest remei no hauria de passar per fer servir els delegats com a intermediaris, no només perquè no els correspon, sinó perquè també d'aquesta manera es poden donar problemes —com ara que alguns estudiants no rebin els missatges amb els materials— davant dels quals esdevé més difícil determinar qui n'és responsable.

Amb relació l'assignatura "Estructures i Procediments de la Dramatúrgia Contemporània", el Sr. Castro denuncia que d'entrada no s'ha fet un desglossament dels ítems d'avaluació que deriven en la qualificació final, la qual cosa ha generat malestar entre alguns estudiants, que no comprenien d'on sortia. El cas esdevé veritablement greu en la mesura que el 50% d'aquesta qualificació final es reserva per a l'assistència, l'interès i la participació; un ítem, el de la participació i l'interès, difícilment objectivable, emfasitza el Sr. Castro, que troba desproporcionat que se li atorgui aquest pes en l'avaluació de la matèria, i que planteja el següent: "Té més interès qui més pregunta i intervé a classe o qui més escolta i pensa el que s'està explicant? Es tracta que constantment hi diguem la nostra? Si és així, jo no tindrè cap problema a interrompre les sessions a cada moment per a dir qualsevol cosa, i no admetré que ningú em faci callar, i esperaré la màxima qualificació. Potser no es tracta d'això. Així, doncs, com es valora aquest suposat interès? I la participació? Estem obligats a intervenir sempre a classe? Aquesta participació ha de ser necessàriament sinònim d'interès? Que potser no hi ha caràcters diferents a l'hora d'intervenir o no en públic? Que algú que després a casa estira fils que han anat sortint a classe no té interès en l'assignatura perquè ha restat callat a classe? Pensem-hi una mica, sisplau." El Dr. Jané expressa el seu acord confirmant que, certament, les persones tenen caràcters diferents, i que efectivament no parlar gaire a classe no vol dir no estar atent o no tenir-hi interès; així mateix, també troba que aquest percentatge del cinquanta per cent és massa alt i que és de difícil interpretació objectiva, i informa que, per normativa, l'assistència i la participació poden representar, com a màxim, un 20% de la qualificació final. La Dra. Laakso pregunta si els estudiants no han comentat la poca claredat de l'avaluació directament amb el docent en qüestió, a la qual cosa el Sr. Castro respon que el que convindria és que cadascú fes el que li correspon, sense que ningú l'hi hagués de demanar expressament. D'altra banda, pel que fa a l'altre professor de l'assignatura, el Sr. Castro mostra la satisfacció general del grup amb les seves sessions, que han estat certament enriquidores.

Quant a l'assistència, és un tema que afecta tot el MUET i que genera malestar a tot el grup, assenyalen la Sra. Borràs i el Sr. Araya. Amb relació a la participació de què tot just es parlava, aquesta participació depèn directament de l'assistència, i en l'avaluació d'aquesta participació, per tant, no es té en compte que bona part dels estudiants treballen alhora que fan el Màster, i que en ocasions fan tard o no poden assistir a classe, també per raons de conciliació familiar. Si bé s'entén que es tracta d'un màster presencial i que l'assistència és obligatòria, es pregaria un punt més de flexibilitat. En aquest sentit, el Sr. Castro proposa que, per exemple, s'hagués d'assistir a un mínim de classes, i que a partir d'aquí o bé se suspengués o bé s'hagués de fer l'avaluació única —de fet, això segon és el que ja estipulen els plans docents. Ara bé, que faltar un dia a classe perjudiqui la nota final no és raonable, afirma el Sr. Castro, que considera que és intranscendent a l'hora d'avaluar una matèria. En aquest sentit, exposa que tampoc no és raonable que alguns professors penalitzin la no assistència d'un estudiant un dia de classe malgrat haver presentat el justificant mèdic perquè "la classe l'ha perduda, sigui com sigui". Davant d'això, el Sr. Castro diu que si convé anar a classe en condicions de salut no idònies, ell no té cap problema a fer-ho, però que després no admetrà cap queixa en aquest sentit. El Dr. Jané està d'acord que en casos així no té sentit penalitzar una absència, i que en el cas de l'assignatura de què ell és coordinador replantejarà el tema de l'avaluació de l'assistència i la participació, i convidarà la resta del claustre a pensar-hi també. Els delegats i el Sr. Araya conviden a reflexionar, doncs, sobre l'assistència: per què l'absència d'un professor no té cap conseqüència i pot ser justificada i, en canvi, l'absència d'un estudiant no? Tots tres reclamen una reflexió profunda sobre com s'ha d'avaluar l'assistència i quin pes ha de tenir, i esperen respostes en aquest sentit.

També a propòsit de l'assistència i la participació, s'ha detectat un problema en el procés d'avaluació per part d'alguns professors, que no avaluen aquest aspecte de manera independent, sinó que en el moment d'avaluar els exercicis ja ho tenen en compte. Aquesta situació palesa, de bell nou, la poca i claredat en alguns dels processos d'avaluació del MUET que causen el malestar que els delegats traslladaven als coordinadors a l'inici d'aquesta comissió, tal com subratlla el Sr. Castro.

Amb relació als Laboratoris, els representants demanen que es revisi el procés pel qual s'assigna un estudiant a un nivell de laboratori o a un altre. S'ha donat el cas, per exemple, que un estudiant va ser assignat al nivell I, per bé que ell considerava que havia d'anar al II, i finalment s'hi ha canviat, però havent de pagar una taxa per a fer la gestió. A banda dels currículums, els mèrits dels quals poden semblar més importants del que realment són, o que poden contenir falsedats, tal volta es podria fer una entrevista personal o bé fer alguna prova de nivell, apunta el Sr. Castro, per tal que els grups estiguin veritablement equilibrats pel que fa als nivells respectius. La Dra. Laakso consulta la documentació sobre l'assignació dels nivells dels Laboratoris al principi de curs, i no hi consta que l'estudiant hagi expressat la seva voluntat sobre el nivell de Laboratoris, cosa que es demana des de la coordinació. També hi consta que l'estudiant en qüestió havia sigut un cas límit, ja que en el seu currículum no expressava amb claredat l'experiència en el camp de la dramatúrgia, i finalment la decisió es va determinar pel vot del docent responsable de l'assignatura. Es parla de tractar amb més dedicació els casos límits, per a poder obtenir una correcta assignació de nivell des del primer moment.

El Sr. Araya pren la paraula de nou per a demanar pel Treball Final de Màster; concretament, demana si aquest podria ésser un treball de recerca sobre una pràctica. Els coordinadors clarifiquen que es tracta d'un màster teòric, on la part pràctica pot funcionar com a motor o informar la recerca, però el TFM ha de ser d'una reflexió teòrica. També fan constar l'esforç constant que fan per a aclarir aquest fet tant a les sessions informatives com a la pàgina web del MUET. Pel que fa al fet que "la pràctica pot funcionar com a motor o informar la recerca", el Sr. Araya explica que per part de la coordinadora de TFM, això no s'ha clarificat, i que ha tendit a rebutjar d'entrada qualsevol treball que tingués a veure amb la pràctica.

Això enllaça amb el "Pràcticum". En primer lloc, es demana si es poden ampliar les places, ja que es tracta de l'única experiència d'observació dins del màster que permet desenvolupar una recerca teòrico-pràctica sobre l'escena contemporània, i que possibilita visualitzar l'aplicació dels continguts de manera concreta i real en l'àmbit professional. La Dra. Laakso explica que no és possible atès que es tracta d'un procediment complex i feixuc, i per això l'oferta s'ha de limitar a deu (10) places. A continuació, es planteja la possibilitat que dues persones puguin formar part del mateix projecte de pràctiques.

Finalment, es demana per la important demora en l'elaboració d'alguns dels convenis de pràctiques. Així, es menciona el cas d'un estudiant que, va perdre l'oportunitat de fer unes pràctiques a causa d'una assignació d'última hora i el retard en l'elaboració del conveni. Cal tenir en compte que la majoria d'estudiants són residents temporals a Barcelona i que, per tant, els errors o les demores en els convenis poden fer que l'estudiant es quedi sense possibilitat de fer les pràctiques. La Dra. Laakso explica que l'administració de l'Institut del Teatre ha experimentat alguns canvis que han provocat retards en totes aquestes tasques. En el cas de l'estudiant en qüestió, comenta que s'ha pogut resoldre les seves pràctiques, com a compensació va poder fer una petita *estage* amb la companyia que tenia com a primera opció. Així i tot, de cara al curs que ve mirem de sistematitzar el procediment de "Pràcticum" perquè no tornin a passar aquest tipus d'incidències.

La Coordinació del Màster es compromet a posar-se en contacte amb els professors a fi d'aclarir alguns dels aspectes comentats en el decurs de la sessió i prega als delegats que els vagin informant sobre com es desenvolupen les assignatures del segon semestre. No s'acorda quan tindrà lloc la propera comissió de docència.

A les 13.30 s'aixeca la sessió, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta.

El secretari,

A handwritten signature in blue ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Àlex Castro Pizarro

-